

“คชชะวักชอชก” เจอ ชีขาว

เขาแก้ไขแบบชาวปักษ์ทักษิณอย่างไร?

จากการเลี้ยงกุ้งขาวในครอบที่ผ่านมามีโรคช้ำขาวระบาดอยู่ในหลายพื้นที่ของเรา ซึ่งจะเห็นได้จากในปีนี้

และปีที่ผ่านมาประเทศไทยเลี้ยงกุ้งเพิ่มมากขึ้น แต่ผลผลิตที่ได้กลับลุ่ม ๆ ดอน ๆ ไม่เต็ม 100% โดยโรคที่พบส่วนใหญ่คือโรคช้ำขาว ซึ่งได้ฟังการบรรยายจากอาจารย์หลายๆ ท่าน และได้ให้สาเหตุของการเป็นโรค 2 อย่าง คือ

1. จากโปรโตซัวกริการิน
2. จากแบคทีเรียบางชนิดที่เป็นเชื้อโรค

จะเห็นได้ว่าไม่มีวิทยาการท่านใดฟันธงเลยว่าจริงๆแล้วมาจากสาเหตุใดกันแน่ ส่วนใหญ่จะตอบรวมๆ กันไป และวิธีแก้ไขก็แตกต่างกัน จะเห็นได้จากการใช้ยาปฏิชีวนะ การให้กรดอินทรีย์ ตะไคร้ต้ม ใบฝรั่ง หัวกระเทียม บด สารพัดที่ใครว่าดี และมีบางแห่งใช้สมุนไพรแก้ช้ำรวมกันจัดเป็นชุด แมคเจลลายบ้างไม่หายบ้าง ตายบ้างไม่ตายบ้าง ลองผิดลองถูกกัน คนก็แห่กันใช้เข้าไป เมื่อหวังจะหยุดยั้งโรคช้ำขาว

จากการดูแลอย่างใกล้ชิด สรุปหาข้อมูลที่ใช้อยู่ที่ฟาร์ม จากเพื่อนเกษตรกรด้วยกัน และขอคำปรึกษาจาก รศ.ดร.ชลอ ลัมสุวรรณ และ ดร.นิตติ ชูเชิด โดยขอคำแนะนำว่าจะลองให้กุ้งอดอาหาร เพราะคิดว่าการอดอาหาร จะสามารถลดอัตราการแพร่กระจายของช้ำขาวได้ ซึ่งได้ทำการทดลองดังนี้

1. งดให้อาหารกุ้งเป็นเวลา 2 วัน
2. วันที่สองลงปูนมาร์ล 25 - 50 กิโลกรัม : ไร่
3. ลงไอโอดีนเข้มข้น 1 ลิตร : 4 ไร่
4. ลงจุลินทรีย์ 0.5 - 1 กิโลกรัม : ไร่
5. วันที่ 3 ผสมอาหาร และไปโอดิกให้กินโดยให้อาหารประมาณ 30-40

จากการทดลองพบว่าอาการของกุ้งที่เป็นโรคช้ำขาว ดีขึ้นตามลำดับ และหายเป็นปกติในที่สุด ผลที่สำคัญพบว่า กุ้งจะมีสีเทาอ่อนต่อจากนั้นจะมีสีดำนายเป็นเส้น จึงถือได้ว่าปกติ และกลับเข้าสู่การให้อาหารตามเดิม ที่สำคัญสีน้ำจะจางลง ความขุ่นในสีดีขึ้น ในรายที่เป็นมานานอาจใช้เวลาในการดูแลมากกว่าเดิม

จกมล ผลวงษ์
ผู้จัดการสหกรณ์ผู้เลี้ยงกุ้งจันทบุรี